

DEMOL (*Abel-Emiel-Cornelis*), Missionaris van Scheut (Winnezele, Frans Vlaanderen, 3.9.1878 - Elisabethstad, 28.9.1954).

Na zijn humaniora-studies aan het kollege te Poperinge, trad hij in september 1898 in het noviciaat te Scheut en sprak zijn eerste klooster-geloften uit op 8 september 1899. Priester gewijd op 17 juli 1904, werd hij nog een jaar in België weerhouden als leraar in de wijsbegeerte aan het philosophicum te Scheut. Op 7 september 1905 kon hij naar Kongo vertrekken. Hij was bestemd voor de apostolische prefectuur van Opper-Kasai en na zijn proefjaar te Sint-Trudo bij Lusambo werd hij in oktober 1906 benoemd voor de missie van Luluaburg-Mikalai. In maart 1908 kreeg hij opdracht van P. Cambier om de nieuwe missie van St.-Jan-Baptist te stichten te Ndemba. Daar ontving hij op 25 juni 1916 zijn benoeming tot provinciaal overste van Kasai. Hij ging zich weer te Mikalai vestigen, van waaruit hij, vanaf 1919 in samenwerking met Mgr A. De Clercq, de missie-aktiviteit leidde in heel het Kasaigebied. In april 1920 keerde hij naar België terug om te Scheut deel te nemen aan het algemeen kapittel van de Kongregatie. Op 1 oktober reisde hij weer af naar Kongo. Het volgend jaar was de term van zijn provinciaalaat verstreken en hij werd overste van de Mikalai-missie. Dit bleef hij tot 1936, behoudens een onderbreking van december 1930 tot november 1931, toen hij voor een verlofperiode naar België was weergekeerd. In april 1936, het jaar waarin zijn jongere broer Joris, in 1910 in Kasai aangekomen, tot hulpbisschop van Mgr De Clercq werd benoemd, verhuisde hij als overste van Mikalai naar Ndemba. Begin 1948 keerde hij naar België terug, maar vertrok reeds op 4 juni — zijn vierde afreis — te Luluaburg-stad. In 1949 werd hij overste te Tshikula. Tenslotte ging hij in 1951 zijn oude dag doorbrengen en nog wat hulp bieden op de missie te Ntambwe bij Luluaburg. Op 18 juli 1954 vierde hij onder een grote toeloop van volk te Luluaburg zijn 50-jarig priesterjubileum. Kort daarop moest hij voor een heelkundig ingrijpen naar het hospitaal te Elisabethstad, waar hij op 28 september overleed. Hij was een zeer geliefd figuur, een uiterst gewaardeerd raadgever, rijk aan kennis en ondervinding, onverstoorbaar kalm en optimistisch, zelfs in de meest moeilijke omstandigheden. De inlanders noemden hem Mpolesha, d.i. de vredestichter, die kalmeert, bedaart, verzoent. Te Luluaburg werd na zijn dood een comité opgericht dat ijverde voor de overbrenging van zijn stoffelijk overschot van Elisabethstad naar Luluaburg. Dit gebeurde in 1958.

Hij was drager van de herinneringsmedaille van Kongo Vrijstaat, ridder in de Koninklijke Orde van de Leeuw en officier in de Orde van Leopold II.

Publikaties: *Brieven in Missiën in China en Congo (Missions en Chine et au Congo)*, 1910, blz. 160-162; *Missiën van Scheut (Missions de Scheut)*, 1914, blz. 38-44, (239); 1920, blz. 48, (46-47); 1921, blz. 40; *Annalen van Sparrendaal*, 1915, blz. 132-137; *Le Mouvement des Missions Cath. au Congo*, 1908, blz. 36-37.

24 september 1964.

M. Storme.

Archief Scheut. — Dagboeken van de missies in Kasai. — *Missiën van Scheut*, 1954, blz. 205. — *Agence Belga*, 23.7.1954; 8.10.1954; 10.9.1958.